

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 28

Vydána dne 1. července 1963

Cena 60 hal.

OBSAH:

47. Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a o prodeji přebytků zemědělských výrobků
48. Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

47

VYHLÁŠKA

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků

ze dne 29. června 1963

**o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy
a o prodeji přebytků zemědělských výrobků**

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 15 zákona č. 51/1959 Sb., o výkupu zemědělských výrobků, § 2 zákona č. 67/1962 Sb., o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů půdy a chovatelů krav a § 6 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 40/1962 Sb., o zřízení Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků:

**I. Nákup zemědělských výrobků od drobných
uživatelů zemědělské půdy**

§ 1

(1) Místní národní výbory stanoví v dohodě se zemědělským nákupním a zásobovacím závodem a po projednání s místním jednotným zemědělským

družstvem a s uživatelem půdy uživatelům zemědělské půdy s výměrou nad 0,30 ha do 0,50 ha dodávkové úkoly zemědělských výrobků podle charakteru jejich výroby (např. vejce, seno, má-li uživatel krávu — mléko apod.). Dodávkový úkol vinných hroznů stanoví uživatelům vinic, pokud užívají zemědělskou půdu s výměrou od 0,21 ha a pokud výměra vinic převyšuje 0,5 ha.

(2) Ustanovení odstavce 1 se týkají jen uživatelů zemědělské půdy, pokud tyto osoby nebo jejich manželé jsou v pracovním poměru nebo jsou členy výrobního družstva.

(3) Místní národní výbory stanoví dodávkové úkoly podle odstavce 1 s přihlídnutím k potřebě uživatele půdy pro samozásobení a k jeho sociálním a zdravotním podmínkám. V odůvodněných

případech mohou upustit od stanovení dodávkových úkolů.

§ 2

Dodávkové úkoly podle § 1 se nestanoví:

- a) uživatelům půdy uvedeným v § 1 odst. 1, pokud tyto osoby ani jejich manželé nejsou v pracovním poměru nebo nejsou členy výrobního družstva, např. důchodcům, výměnkářům apod.,
- b) členům jednotných zemědělských družstev, se kterými dojedná dodávkové úkoly družstvo a jejichž dodávky budou zahrnuty v celkovém dodávkovém úkolu příslušného družstva,
- c) uživatelům zemědělské půdy uvedeným v § 1, jestliže v jejich domácnosti žijí nejméně 3 osoby mladší 15 let nebo trvale práce neschopné anebo 1 osoba nemocná tuberkulózou, popř. silikózou, prokáže-li onemocnění potvrzením tuberkulózního oddělení nemocnice s poliklinikou (polikliniky).

II. Prodej přebytků zemědělských výrobků

§ 3

(1) Členové jednotných zemědělských družstev, uživatelé zemědělské půdy s výměrou do 0,30 ha a chovatelé hospodářských zvířat prodávají přebytky svých zemědělských výrobků a výrobky z nich (dále jen „zemědělské přebytky“) spotřebním družstvům, a nemohou-li je spotřební družstva nakoupit, přímo spotřebitelům. Uživatelé zemědělské půdy s výměrou nad 0,30 ha a jednotlivě hospodařící rolníci prodávají své zemědělské přebytky až po splnění stanovených nebo smluvních nákupních úkolů spotřebním družstvům a nemohou-li je spotřební družstva nakoupit, přímo spotřebitelům. Sběrači lesních plodů a hub prodávají lesní plody a houby spotřebním družstvům nebo přímo spotřebitelům. Přebytky jatečného skotu, jatečných prasat, jatečných ovcí, kravského mléka a výrobků z něj, ovčí vlny, obilí, brambor, kořeninové papriky, tabáku, průmyslových vinných hroznů a vína z nich lze prodávat pouze nákupním organizacím.

(2) Státní organizace a jednotná zemědělská družstva prodávají své zemědělské přebytky nákupním organizacím s výjimkou případů, kdy přebytky zeleniny, ovoce a jatečné drůbeže, která neodpovídá technické normě (nestandardní) nejsou použitelné pro přímou spotřebu nebo pro průmyslové zpracování; přebytky těchto výrobků prodávají spotřebním družstvům a nemohou-li je spo-

třební družstva nakoupit, prodávají je na základě potvrzení nákupní organizace o neodhěru přímo spotřebitelům.

(3) Okresní národní výbory mohou výjimečně v odlehlých obcích povolevat socialistickými organizacím, členům jednotných zemědělských družstev, jednotlivě hospodařícím rolníkům, drobným uživatelům zemědělské půdy a chovatelům hospodářských zvířat (dále jen „zemědělské závody“) přímý prodej některých zemědělských přebytků spotřebitelům k zajištění pravidelného zásobování obyvatelstva příslušné obce.

§ 4

(1) Prodej zemědělských přebytků přímo spotřebitelům se provádí v zemědělských závodech, popř. v místech spotřeby, např. v průmyslových podnicích pro zaměstnance, závodním jídelnám apod. Členové jednotných zemědělských družstev, jednotlivě hospodařící rolníci, drobní uživatelé zemědělské půdy, chovatelé hospodářských zvířat a sběrači lesních plodů a hub mohou prodávat zemědělské přebytky, lesní plody a houby i ve městech na vyhrazených místech určených národními výbory. Zemědělské družstevní trhy a trvalá prodejní zařízení zemědělských závodů se v žádném případě nepovolují.

(2) Prodej zemědělských přebytků přímo spotřebitelům se uskutečňuje za ceny volně dohodnuté, které nesmí přesahovat výši maloobchodních cen.

(3) Při prodeji zemědělských přebytků přímo spotřebitelům jsou zemědělské závody povinny na vyzvání příslušného orgánu kdykoliv prokázat, že řádně plní své smluvní nebo stanovené dodávkové úkoly, popř. že nákupní organizace nemohla výrobky odebrat.

§ 5

Nákupní organizace jsou povinny nakoupit všechny zemědělské výrobky nabízené zemědělskými závody s výjimkou výrobků uvedených v § 3 odst. 2, a to i když neodpovídají technickým normám nebo jakostním podmínkám; jsou-li nabízené výrobky použitelné k přímé spotřebě nebo ke zpracování; u zeleniny jsou však povinny nakoupit veškeré množství vyrobené na kontrahovaných plochách, a to i když neodpovídá technickým normám nebo jakostním podmínkám. Je-li nabízená zelenina použitelná k přímé spotřebě nebo ke zpracování, Nákupní organizace nakupují tyto výrobky za sta-

novené nákupní ceny a pokud nejsou stanoveny, za ceny dohodnuté se zemědělským závodem. Výše dohodnuté ceny musí být úměrná rozdílu v kvalitě v poměru k nakupovaným standardním zemědělským výrobkům.

§ 6

Zprostředkování prodeje zemědělských výrobků a prodej cizích výrobků (překupnictví) nejsou dovoleny.

III. Závěrečná ustanovení

§ 7

Pro dodávky zemědělských výrobků od uživatelů zemědělské půdy uvedených v § 1 platí jinak předpisy o nákupu zemědělských výrobků.*]

§ 8

Tato vyhláška se netýká prodeje osiva a sadby, školkařského materiálu, plemenných a užitkových zvířat určených k dalšímu chovu, směn zemědělských výrobků organizovaných zemědělskými nákupními a zásobovacími podniky a vnitropodnikového odprodeje naturálů zaměstnancům zemědělských socialistických organizací a členům jednotlivých zemědělských družstev.

§ 9

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány může v odůvodněných případech povolovat výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 10

Zrušuje se

- a) vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 68/1962 Sb., o nákupu zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy a chovatelů krav,
- b) vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 103/1962 Sb., o úpravě prodeje přebytků zemědělských výrobků.

§ 11

Tato vyhláška nabývá účinnosti pokud jde o prodej zemědělských přebytků dnem 1. července 1963; pokud jde o nákup zemědělských výrobků od drobných uživatelů zemědělské půdy nabývá účinností dnem 1. ledna 1964 s tím, že se podle ní postupuje již při stanovení dodávkových úkolů pro rok 1964.

Předseda:

Mastek v. r.

*] Vyhl. č. 182/1959 Č. l., o výkupu zemědělských výrobků.

48

V Y H L Á S K A

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků

ze dne 29. června 1963

o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 15 zákona č. 51/1959 Sb., o nákupu zemědělských výrobků, a § 6 zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 40/1962 Sb., o zřízení Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků:

I. Domácí porážky prasat

§ 1

Chovatelé prasat smíjí provést domácí porážku prasete (dále jen „porážku“) jen na základě povolení, které jim vydá příslušný místní národní výbor, splňující-li podmínky uvedené v dalších ustanoveních této vyhlášky.

Podmínky povolení porážky

§ 2

[1] Jednotným zemědělským družstvům se porážka povolí, jestliže mají splněny dodávkové úkoly buď jatečných prasat nebo masa celkem za uplynulá čtvrtletí od počátku roku, ke kterým se zavázala smlouvou nebo které jim byly stanoveny. V I. čtvrtletí se porážka povolí, jestliže jednotné zemědělské družstvo splnilo tyto dodávky za uplynulý rok.

[2] Členům jednotných zemědělských družstev se povolí jedna porážka v kalendářním roce bez ohledu na plnění dodávkových úkolů. Druhá, popř. další porážka v kalendářním roce se jim povolí, jestliže družstvo splnilo dodávkové úkoly podle § 2 odst. 1; tato podmínka neplatí pro člena jednotného zemědělského družstva, v jehož rodině žijí další dva nebo více členů jednotného zemědělského družstva.

[3] Jednotlivé hospodařícím rolníkům s výměrou zemědělské půdy nad 0.50 ha se porážka povolí, jestliže splnili celoroční úkol dodávky buď jateč-

ných prasat nebo masa celkem. Podmínkou pro povolení porážky v lednu a únoru je splnění těchto dodávkových úkolů v předchozím roce. Druhá, popř. další porážka v kalendářním roce jim může být povolena výjimečně v odůvodněných případech, zejména jestliže v jejich rodině žije více dětí nebo osoby nemocné tuberkulózou (silikózou) apod.; podmínkou povolení druhé, popř. další porážky je splnění dodávkových úkolů buď jatečných prasat nebo masa celkem. Rolníkům v odlehlých obcích vysoko položených, v nichž zásobování masem je obtížné a rolníkům, v jejichž rodině žije více dětí nebo osoby nemocné tuberkulózou (silikózou), lze ve výjimečných případech povolit první porážku, i když nezaviněně nesplnili dodávkové úkoly.

[4] Uživatelům zemědělské půdy do 0.50 ha se povolí jedna porážka v kalendářním roce bez ohledu na plnění dodávkových úkolů. Druhá, popř. další porážka v kalendářním roce jim může být povolena výjimečně v odůvodněných případech, zejména jestliže v jejich rodině žije více dětí nebo osoby nemocné tuberkulózou (silikózou) apod.; podmínkou povolení druhé, popř. další porážky je splnění stanovených dodávkových úkolů.

[5] Osobám, které nejsou uživateli zemědělské půdy, se povolí pouze jedna porážka v kalendářním roce.

[6] Ostatním žadatelům (nemocnice, podniky společného stravování apod.) se povolí porážky, jestliže nadřízený orgán zajišťující zásobování podniku (útvary), který o povolení žádá potvrdí, že v plánu zásobování podniku (útvary) je s prováděním porážek počítáno. Toto potvrzení není nutné v těch resortech, kde ústřední plán zásobování zahrnuje i dodávky masa a sádla z porážek vlastního chovu vepřů (pomocná zemědělská hospodářství útvarů) a v organizacích, které podle § 14 vyhlášky č. 171/1960 Sb., o závodním stravování, chovají vepře v pomocném hospodářství závodní jídelny.

§ 3

Porážku lze povolit jen k účelům zásobování vlastní domácností žadatele a u socialistických organizací jen pro společné stravování.

§ 4

Porážka se povolí:

- a) jen těm žadatelům, kteří si sami prase vykrmili ze selete nebo prasete, které získali v živé váze do 50 kg včetně,
- b) záhumenkářům, zaměstnancům socialistických zemědělských organizací a výměnkářům, kteří získali jatečné prase jako naturální odměnu.
- c) závodům a zařízením společného stravování socialistických organizací nebo lůžkovým zařízeními preventivní a léčebné péče, jestliže tyto závody (zařízení) smluvně svěřily v místech, kde je držení prasete ve vnitřním obvodu obce zakázáno, výkrm prasat sběrači kuchyňských odpadků nebo získaly-li vepře jako protidávku za dodané odpadky ze závodních jídelen podle § 14 vyhlášky č. 171/1960 Sb., o závodním stravování.

§ 5

(1) Nedodal-li žadatel na splnění dodávkového úkolu množství masa, které je podmínkou pro povolení porážky a chyběl-li jen menší množství, které lze vyrovnat dodáním vepřové půlky, může mu být porážka povolena s výhradou, že dodá půlku prasete na splnění dodávkového úkolu.

(2) Půlky prasat z porážek se dodávají s hlavou nebo bez hlavy, bez drobů, avšak se sádlem hrbetním a plstním.

§ 6

Postup při povolování porážek

(1) Žádost o povolení porážky se podává vždy u místního národního výboru, v jehož obvodu bylo prase vykrmeno. K žádosti přiloží žadatel potvrzení nákupní organizace o splnění svých případných dodávkových úkolů. Tyto úkoly se považují za splněné, jestliže byly splněny za uplynulá čtvrtletí ke dni podání žádosti.

(2) Místní národní výbor rozhodne o žádosti o porážku do 7 dnů po doručení žádosti.

(3) Místní národní výbor vyrozumí zároveň s povolením k provedení porážky příslušné veterinární zařízení, popř. prohlížitele masa z domácích porážek, za účelem provedení veterinární prohlídky.

(4) Žadatel, kterému byla povolena porážka, zaplatí podle zvláštních předpisů při převzetí dokladu o povolení porážky správní poplatek.*)

(5) Jestliže prase muselo být nutně poráženo a chovatel, který splňuje podmínky pro povolení porážky, si je chce ponechat pro svou domácnost, musí nejpozději následujícího dne po nutném porážení předložit místnímu národnímu výboru žádost o souhlas k ponechání prasete. K žádosti musí připojit potvrzení veterináře o příčině, pro kterou muselo být prase nutně poráženo a o tom, že z hlediska veterinárně zdravotního není proti ponechání prasete námitek. O žádosti o ponechání nutně poráženého prasete musí být rozhodnuto do 24 hodin po jejím podání. Za souhlas k ponechání nutně poráženého prasete se platí stejný správní poplatek jako za povolení domácí porážky.

II. Odprodej sádla

§ 7

(1) Povinnému odprodeji sádla nepodléhají socialistické organizace ze žádné z povolených porážek a soukromí chovatelé prasat a členové jednorozných zemědělských družstev z první povolené porážky v kalendářním roce.

(2) Soukromí chovatelé prasat a členové jednorozných zemědělských družstev jsou povinni z druhé, popřípadě další porážky povolené v kalendářním roce odprodat sběrně sádla 5 kg škvatřeného sádla z každé porážky; asanační technici (pohodní) této povinnosti nepodléhají.

(3) Povinnosti podle odstavce 2 podléhají též chovatelé prasat v případech nutných porážek, které jim byly uznány jako druhá, popřípadě další porážka v kalendářním roce, jestliže maso bylo uznáno veterinářem za požitelné bez omezení a jestliže mrtvá váha prasete je vyšší než 70 kg.

(4) Sádlo z porážek nakupují sběrná sádla. Sádlo musí být odevzdáno do sběrný do 7 dnů po provedení porážky. Sběrna sádla vystaví při převzetí sádla nákupní lístek, v němž uvede: jméno a přesnou adresu chovatele prasete, datum převzetí, váhu sádla, cenu za 1 kg a úhrnnou částku k vý-

*) Ve výši 25 Kčs (vyhl. č. 180/1960 Sb., o správních poplatcích).

platě. Nákupní lístek podepíše dodávající a zástupce sběrný. Sběrna sádla je povinna dodat chovateli předepsaný obal.

(5) Sádlo musí být vyškvařené ze sádla hřbetního, popřípadě plstního, musí být čerstvé, bezvadné jakostí, barvy bílé, nejvýše s mírným šedožlutým odstínem, konzistence při 15° C mastovitá, struktury hladké až jemně krupičkovitá, vůně a chuti plné, příjemné, jemné a typické pro čerstvé škvařené sádlo, čisté, bez usazenin, škvarků a jiných nečistot.

III. Stahování, odprodej a přejímání vepřových kůží

§ 8

(1) Chovatelé prasat, kteří provedli porážku, jsou povinni dát prase stáhnout a kůži ihned po stažení odprodat. Jestliže bylo žadateli povoleno ponechat si z porážky pouze pátku prasete, je povinen dát prase stáhnout a kůži odprodat stejně jako při ponechání celého prasete.

(2) Stažení provádějí, je-li prase poraženo na jatkách, zaměstnanci masného průmyslu, v ostatních případech stahovači, tj. osoby, které obdržely od okresního národního výboru oprávnění k stahování prasat z porážek.

(3) Kůže musí být ihned po stažení zbavena všeho podkožního tuku, opatřena razítkem stahovače s použitím barvy, která kůži nepoškozuje; tuk z kůže odevzdá stahovač chovateli prasete.

(4) Provádí-li se porážka na jatkách, odevzdá chovatel prasete staženou kůži podniku masného průmyslu, v ostatních případech jí odevzdá stahovači. Stahovač je povinen staženou kůži řádně ošetřit a odevzdat jí buď ve stavu čerstvém nejpozději druhý den do sběrný kůží nebo jí nasolit a uložit na chladném místě. Nasolené kůže odevzdá do jednoho týdne po povolení porážky sběrně kůží.

(5) Kůže se ihned po stažení zváží, jakostně ohodnotí z hlediska přírodních vad a vypočte se její cena. K poškození kůže způsobenému při stahování zaměstnancem podniku masného průmyslu nebo stahovačem (popařeniny, pořezy apod.) se nepřihlíží. Cena kůže se vyúčtuje odpočtem z odměny, kterou je chovatel prasete povinen poskytnout podniku masného průmyslu, popřípadě staho-

vači za porážení a stažení prasete. Podnik masného průmyslu při převzetí kůže kontroluje, zda stahovač zařadil kůži do správné jakostní třídy.*) V případě, že stahovač zařadil kůži do nesprávné jakostní třídy, provede podnik masného průmyslu opravu na nákupním lístku (kruponce) a upozorní na neodpovědné jednání stahovače okresní národní výbor. Podnik masného průmyslu nebo stahovač vyplní ihned při stažení kůže nákupní lístek.**)

(6) V nákupním lístku musí být uvedeno: jméno a přesná adresa chovatele prasete, jméno a přesná adresa stahovače (na jatkách zaměstnanec, který stažení provedl), živá váha prasete (zjištěná nebo odhadnutá), váha, jakost a cena kůže, datum provedení porážky a odměna za porážení a stažení prasete, odpočet ceny kůže z této odměny, jakož i datum provedení porážky. Nákupní lístek podepíše chovatel prasete a stahovač (na jatkách zaměstnanec, který stažení provedl).

§ 9

(1) Okresní národní výbor může v ojedinělých případech povolit výjimku z povinnosti stažení a odprodeje kůže, zejména chovatelům, kteří bydlí na samotě a provádějí si porážku sami (odlehle hájovny, samoty v pohraničních a horských oblastech apod.).

(2) Na základě posudku veterináře, že je nutno v zájmu ochrany zdraví lidí nebo zvířat od stažení kůže upustit, povolí okresní národní výbor výjimku dodatečně.

(3) Na porážku vyřazených plemenných kanců a bagounů (plemene mangalic) se povinnost stažení a odprodeje kůže až do odvolání nevztahuje.

IV. Evidence a kontrola

§ 13

(1) Místní národní výbor je povinen vést evidenci o povolování porážek, o plnění povinného odprodeje vepřového sádla a vepřových kůží, o placení poplatků za povolené porážky a o prohlídkách masa při nich.

(2) Místní národní výbory vyžadují po provedené porážce od žadatele doklady o splnění povinného odprodeje kůže, popřípadě i sádla z porážky a o provedené prohlídce masa.

*) Čl. 20 přílohy k vyhl. č. 182/1959 Č. l., o výkupu zemědělských výrobků.

***) Pro opracování kůže a manipulaci s ní platí ustanovení technické normy ČSN 79 1235.

{¹} Žadatel je povinen předložit místnímu národnému výboru doklady o splnění povinného odprodeje kůže, popřípadě sádla a o provedené prohlídce masa, a to nejpozději do 7 dnů po odprodeji.

{⁴} Tiskopisy žádostí o povolení porážek i povolení jsou přísně zúčtovatelné.*)

V. Ustanovení závěrečná

§ 11

Předpisy o prohlídce masa při porážkách zůstávají nedotčeny.

§ 12

{¹} K povolení porážky prasnice vyřazené z chovu se kromě všeobecně platných podmínek vyžaduje, aby žadatel předložil potvrzení zemědělské výrobní správy nebo orgánu veterinární péče, že z hlediska zemědělské výroby nebo z hlediska veterinárního není proti porážce prasnice námitek.

{²} Domácí porážky skotu, telat, selat, koní a hřibů nejsou přípustné. Porážení ovčího bravu je upraveno zvláštním předpisem.**)

§ 13

Ústřední správa nákupu zemědělských výrobků může v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány ve výjimečných případech povolovat odchylky od ustanovení této vyhlášky.

§ 14

Vyhláška Ústřední správy nákupu zemědělských výrobků č. 69/1962 Sb., o domácích porážkách prasat, povinném odprodeji sádla a nákupu kůží z těchto porážek, se zrušuje.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1963.

Předseda:

Mestek v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Vláda Československé socialistické republiky

schválila usnesením ze dne 22. května 1963 č. 426

změny vzorových stanov stavebních bytových družstev.

Tím se mění a doplňují vzorové stanovy stavebních bytových družstev, které byly vyhlášeny v Úředním listě z 26. 5. 1959, částka 40.

Představenstva družstev sestavují podle těchto změn pro přidělení bytu pořadníky členů podle náležitosti jejich bytové potřeby, jež se posuzuje v souladu se zásadami státní bytové politiky. Pokud jde o velikost bytu, přihlíží se k počtu členů domácnosti. Podmínkou členství v družstvu je také složení stanovené části členského podílu a písemné prohlášení uchazeče, že členský podíl uhradí do 15 dnů ode dne, kdy členská schůze schválila výši členských podílů a rozhodla o přidělení bytu.

Změny byly uveřejněny ve Sbírce směrnic pro národní výbory pod poř. č. 22/1963 (částka 11). Je možno do nich nahlédnout u krajských, okresních, městských (obvodních) a místních národních výborů.